

fordeling, og altsaa at stille den Forbring til de Medlemmer af Thinget, som ikke have haft Leilighed til at gjøre sig bekendte med Forretningerne i selve Ministerierne, at de skulle gjøre Forslag om, hvorledes disse Forretninger bør ordnes, naar de ere enige med Ministeriet, at en Forandring bør stee, eller saa forekommer det mig, ikke nogen billig eller retfærdig Forbring at gjøre. Det er ikke Rigsdagens Sag at udarbejde Love; det paaligger Ministeriet. Rigsdagen har efter min Ansufelse at overveie de Forslag, som gjøres fra Regjeringen; men det er egentlig ikke dens Sag at skrive nye Love, og naar det meget ærede Minister derfor mener, at jeg, hvis jeg var enig i Grundsætningen, skulde ogsaa vise, hvorledes den skulde komme til Udførelse, da skal jeg erindre om, at det er i Almindelighed ikke vanskeligt at blive enig om Principet, men Banfeligheden ligger i Måden, hvorpaa det skal udføres; det er Udførelsen, hvorpaa det kommer an, og idet jeg gjerne kan være enig med den meget ærede Minister, naar det tages ganske i Almindelighed, at Cumulation af Embeder er uhenigtsmæssig, og idet jeg kan være enig med den meget ærede Minister i, at Pensionistene, som jeg ogsaa tidligere som Stateresvisor har haft Anledning til at see fremhævede forunderligste Exempler paa, hvorledes en saadan Cumulation af Embeder tidligere fandt Sted, kan jeg derfor ikke anerkende, at det skulde være hensigtsmæssigt at ordne Sagen paa den Måde, som her er foreslaaet. Den meget ærede Minister bemærkede, at der opstaaet nogen Forskjellighed eller Forunderlighed derved, at der i Kælesmonarchiet ikke gjælder de samme Regler som for Kongeriget; det indrømmer jeg villigt. Spørgsmaalet bliver altsaa saaledes: Hvorledes skal under de Forhold, der for Diebliffet finde Sted, naar der er Forskjellighed i Lovgivningen om Rønninger, Bestemmelse tages med Hensyn til Cumulation? Det er en Banfelighed mere, som den meget ærede Minister har paadlist, men den meget ærede Minister har ikke dermed godtgjort, at den Måde, hvorpaa det er ordnet her, er hensigtsmæssig, ligesom jeg overhovedet maa bede bemærket, at den meget ærede Minister har ikke forsøgt paa at godtgjøre, at de Regler, jeg har anfet over, ere hensigtsmæssige.

Han har egentlig skudt Sagen over paa mig og forlangt, at jeg skulde vise, hvorledes den skulde ordnes. Det er det, som jeg uder ikke kan paaligge den enkelte Rigsdagsmand. Jeg skjønner derfor ikke, at den Måde, hvorpaa Principet er forsøgt bragt til Udførelse ved § 8, er hensigtsmæssig, og det er derfor, jeg vil stemme imod § 8.

Indenrigsministeren: Sa jeg skal jo villigt indrømme, at det ikke kan paatægges den enkelte Rigsdagsmand at fremkomme med Lovforslag, men forsaavidt man maa finde det af Regjeringen gjorte Forslag urigtigt, og i den Grad urigtigt, at man vil stemme derimod, uagtet man finder Grundsætningen dog for sig rigtig og heldig, saa synes det dog, at den Opfordring ligger meget nær, at man maa forsøge at udfinde, hvort det Mislige ligger, og søge ved Forslag at faae det ændret. Nu ligger det, som den ærede Rigsdagsmand fornemmelig har fremhævet, deri, at der er forskjellige Rønningslove for Monarchiet og Kongeriget. Han kunde nu altsaa have forsøgt at hænde det paa den Måde, at han slettede af Forskjel, men derved var han kommen til andre Mangler, som det efter min Mening vilde være endnu vanskeligere at forsvare. Jeg tør vel neppe paaberaabe mig Loven af 12te Januar 1858, men selv om man ikke synes, at denne Lov er god, saa er det dog en Lov, og det er den samme Grundsætning gjort gjældende som her. Den lovgivende Magt synes derfor at være i god Overeensstemmelse med sig selv, naar den Grundsætning forsøges gjort gjældende, som i Loven af 12te Januar 1858 er gjort gjældende for en stor Deel Embedsmænd. Det synes paafaldende, at der er forskjellige Regler for Monarchiets og Kongerigets Embedsmænd, men det vilde synes endnu mere paafaldende, at der blandt selve Kongerigets Embedsmænd skulde være Forskel, efter som de henhørte under forskjellige Ministerier. Det er imidlertid en Obergangstid. Jeg opfatter nemlig disse Rønningslove, som om man derved søger, at bringe den bestaaende Tilstand over til den Tilstand, som man ansees for at være den rigtige.